

BERICHTGEVING UIT DE CENTRA

Een onlangs gehouden bespreking tussen het dagelijks bestuur van het N.H.G. en de redactiecommissie van „huisarts en wetenschap” heeft geleerd, naar alle aan het gesprek deelnemenden concludeerden, dat een geregeld contact van groot nut zal zijn. Hoewel het bestuur enerzijds en de redactiecommissie anderzijds gescheiden werktaken hebben en de status van de redactiecommissie binnen de structuur van het N.H.G. een grote mate van zelfstandigheid vertoont, zijn beider opgaven niettemin gericht op de verdere ontwikkeling van het N.H.G. en de bevordering van zijn doelstellingen. Onder het verband van deze gemeenschappelijke primaire taak kan, zo is door deze bespreking aangetoond, uitwisseling van gedachten en perspectieven, welke men voor ogen heeft, van veel waarde zijn. Daarom is besloten dat deze ontmoetingen tussen dagelijks bestuur en redactiecommissie op geregelde tijden zullen worden herhaald.

In deze bespreking heeft men onder andere gemeenschappelijk onder ogen gezien wat zou kunnen worden gedaan ter uitbreiding van de berichtgeving uit de centra aan „huisarts en wetenschap”. Men was geenszins blind voor de moeilijkheden van de berichtgevers uit de centra het daar verhandelde steeds tot leesbare stof te verwerken. Dat betreft uiteraard niet organisatorische zaken, die zich zonder veel moeite laten formuleren, doch wanneer het gaat om samenvattingen van wetenschappelijke besprekingen schijnt de schroom, niet over een daartoe voldoende vaardige pen te beschikken, berichtgeving wel eens in de weg te staan.

Doch behoudens deze schroom werd als mogelijke oorzaak van de nog niet rijke toevloeiing van nieuws uit de centra vermoed, dat men zich niet steeds voldoende scherp reken-schap geeft van hetgeen vermeldenswaard is. Tijdens de besprekingen tussen bestuur en voorzitter van een der centra blijkt — zo voerde het bestuur in dat overleg met de redactiecommissie aan — dat menigmaal feitelijkheden en facetten van het werk van een centrum van meer dan voldoende belang zijn om daarvan anderen op de hoogte te stellen. Vermelding in de N.H.G.-rubriek van „huisarts en wetenschap” van hetgeen er omgaat in de centra kan leiden tot een nuttige wisselwerking: men zou zich kunnen spiegelen aan elkaanders activiteiten en initiatieven en het totaalbeeld van de in de centra verrichte werkzaamheden zou uiteraard ook op breder vlak, in eigen kring en ook naar buiten, de functie van het Nederlands Huisartsen Genootschap duidelijker belichten.

Van haar kant heeft de redactiecommissie toegezegd dat zij zeker pogingen zal ondernemen de N.H.G.-rubriek in „huisarts en wetenschap” aan omvang en betekenis te doen winnen en gaarne redactionele assistentie zal willen verlenen aan correspondenten, die voor de definitieve redactie van berichten, beschouwingen, verslagen, overpeinzingen of anderszins uit de centra een beroep op haar doen. Zaak is slechts dat de aspirantberichtgevers zelf een mogelijke schroom overwinnen en voor de betekenis van uitwisseling van het centrumleven door middel van de kolommen in „huisarts en wetenschap” open oog krijgen.

Overwogen is, in hoeverre het voor iemand doenlijk zou zijn er persoonlijk op uit te gaan om de centra te enthousiasmeren voor meer en ruimere berichtgeving omtrent doen en laten, doch vooralsnog meenden dagelijks bestuur en redactiecommissie geen mogelijkheid aanwezig iemand met deze speciale, tijdrovende en financieel ongetwijfeld offers vragende taak te belasten. Voorlopig kan eerst worden getracht bij gelegenheid van persoonlijke ontmoetingen de kans aan te grijpen tot opwekking van correspondentenactiviteit en wellicht ook zou, zo werd vermoed, een korte weergeving van de jongste tussen het dagelijks bestuur en de redactiecommissie te dezer zake gehouden bespreking tot die gezochte grotere activiteit kunnen leiden, hetgeen dan in de naaste toekomst hopelijk het effect van voorgaande regels zal blijken te zijn.

UIT DE CENTRA

Centrum Rotterdam en omstreken

De tweede week van januari 1960 was voor het centrum Rotterdam en omstreken een week van verheugende activiteit.

Niet alleen werd de jaarlijkse centrumvergadering op dinsdag 12 januari gehouden, doch tevens was de tentoonstelling „De praktijkruimte van de huisarts” als eerste (na het congres te Utrecht), op een hopelijk lange tocht door Nederland, te Rotterdam ingericht. Voor vele huisartsen uit de stad en omgeving was dit de eerste kennismaking met het nieuwe ziekenhuis „Dijkzigt”, waar in de moderne, stijlvolle foyer het geëxposeerde materiaal zeer goed tot zijn recht kwam. De belangstelling (de tentoonstelling was op vijf achtereenvolgende dagen van 7—10 uur 's avonds geopend) was zeer bevredigend, niet alleen voor de opgestelde praktijkruimte, maar ook voor de tafels met medische literatuur, waar menigeen zijn mogelijk wat verouderde medische boekenschat met nieuwe werken kon aanvullen. Dit alles zou niet mogelijk zijn geweest zonder de spontane medewerking en persoonlijke belangstelling van collega Blanksma, geneesheer-directeur van het ziekenhuis Dijkzigt.

De jaarvergadering bracht twee verschillende aspecten van het N.H.G. tot uitdrukking: collega Dros uit Barendrecht herhaalde voor het centrum een voordracht, die hij in de studiegroep Zuidhollandse Eilanden had gehouden, terwijl daarna de heer Doyle uit Nijmegen de doelmatigheid van ons dagelijks werk kritisch beschouwde.

Dros demonstreerde drie neurologische patiënten uit zijn eigen praktijk, respectievelijk lijdende aan virusmeningitis, epilepsie na kinkhoestencefalitis en meningismus bij de ziekte van Pfeiffer. Speciaal het laatste ziektegeval liet nog eens duidelijk uitkomen, hoe dikwijls de huisarts met syndromen te maken krijgt, die in de kliniek niet gezien worden en dus ook niet aan de toekomstige huisartsen kunnen worden onderwezen; verder leerde deze voordracht hoe belangrijk de beoordeling van een bepaalde ziekte is in relatie tot het gezin of het milieu waarin de ziekte voorkomt.

De heer Doyle, efficiëntie-adviseur, hield een interessant betoog over de doelmatigheid in de huisartsenpraktijk, waarbij hij als doelstelling zag het tegengaan van energieverpilling, onverschillig of dit nu in tijd, geld of materiaal is gezeteld. De vraag naar dit streven tot een doelmatiger werkwijze te komen in de medische sector vindt zijn oorzaak in tijdgebrek. Slechts 60 procent van de gemiddeld elfurige werkdag van de huisarts wordt in beslag genomen door zuiver medische handelingen. Kan men de arts zoveel mogelijk bevrijden van de niet zuiver medische nevenwerkzaamheden, dan zal dit de behandeling van de patiënten alleen maar ten goede komen. Elders en op een later tijdstip hoopt de heer Doyle zijn gedachten hierover uitvoeriger in „huisarts en wetenschap” te kunnen publiceren, zodat ik mij van een verder verslag van zijn met grote interesse aangehoorde betoog ontslagen mag achten.

Het nieuwe jaar is voor Rotterdam enthousiast begonnen; moge dit enthousiasme vooral overgenomen worden door de studiegroepen, die grotendeels de verdere werkzaamheid van het centrum zullen bepalen.

Rest mij nog een plaats gehad hebbende wijziging in het centrumbestuur te vermelden: voor de functie van penningmeester werd J. L. Bots te Berkel gekozen, die de plaats inneemt van Van der Bijl te 's-Gravendeel.

E. van Westreenen, secretaris.

UIT EEN VAN DE LOKALE STUDIEGROEPEN

Ter introductie moge dienen, dat deze studiegroep de vierde woensdagavond van de maand bijeen komt ten huize van een van de leden. Een en ander wordt enkele maanden te voren in onderling overleg vastgesteld, waarbij gastheer en sprekers worden aangewezen. Een week voor de bijeenkomst stuurt de rapporteur van de groep een gestencild programma aan de leden, waarbij de te bespreken onderwerpen zijn vermeld. In de regel zijn er twee sprekers per avond; de leiding van de bijeenkomst is steeds in dezelfde handen.

Vanavond zijn twee nieuwe leden uitgenodigd, zodat de groep weer elf leden telt. De groep heeft zich vrij snel gevormd na de oprichting van het centrum alhier en de werkzaamheden hebben vrijwel geen onderbreking gekend, behoudens in een enkele zomermaand. In de loop van deze drie jaren zijn enkele leden afgevallen door gebrek aan tijd of anderszins, maar in hun plaats zijn weer snel anderen gekomen. Deze mogelijk-